

Det synes ikke heller nødvendigt paa den Maade at værne om Lyendet, som dog ikke bør i saa Henseende tillægges nogen større Ret, end den enhver anden Person, som fornærmes, har, at kunne fordrø, at Fornærmeren skal bevise Beshydningens Rigtighed, hvis han ikke skal ansees for samme.

En saadan Bestemmelse kunde ogsaa let bevirke, at et Lyende, ved at opirre sin Huusbond paa en saadan Maade, at det dog ikke derfor kunde drages til Ansvar, kunde bringe denne til at bruge slige Ubladelser, som strax kunde give Lyendet Anledning til at forlade sin Tjeneste. Det foreslaaes derfor, at denne Bestemmelse udgaaer.

Nr. 3 efter Udkastet, dog saaledes: at „strafbare“ forandres til „forbryderiske“, (sefr. hvad der er bemærket foran til § 23), og det sidste Punctum omredigeres saaledes:

„eller, dersom andre til Huusstanden hørende Personer forsee sig paa saadan Maade, ikke efter dets Klage tager det i behørig Beskyttelse“.

Ved denne Redaction synes Lovstedets Mening nøiagtigere udtrykt.

Nr. 4 efter Lovudkastet, dog foreslaaes, at der istedetfor „nødtørftige“ sættes „tilstrækkelige“. Udtrykket „nødtørftig“ kunde synes at antyde, at det var tilstrækkeligt, at Huusbonden gav Lyendet, hvad et Menneffe netop kunde friste Livet ved.

Nr. 5. Der er ved de efterfølgende Bestemmelser i Lovudkastet, navnlig i §§ 54, 55 og 56, tilstrækkelig sørget for, at Lyendet kan erholde sin Løn, og det synes derfor vel meget, at et Lyende, fordi Huusbonden muligens netop Fardag ikke havde Pengene ved Haanden, skulde kunne forlade sin Tjeneste. Den ældre Lovgivning har heller ikke etableret noget Saadant, og det foreslaaes derfor, at denne Bestemmelse udgaaer.

Nr. 6 foreslaaes i Genhold til, hvad der ved § 15 er anført, forandret saaledes:

„Naar Huusbonden opgiver sin hidtil havende Bolig og flytter over 1 Mill bort fra samme“.

§ 49.

Som en Følge af de foreslaaede Foran-

dringer i § 48 maatte udgaae i 1ste og 2den Linie:

„under Nr. 1—3—4 og 6“.

Det foreslaaes, at Ordene „første Fardag“ i anden Linie forandres til „den Dag“, med Hensyn til de kortere Tjenester, hvis Fratrædelsesdag ikke falder sammen med den almindelige Skiftetid; ifr. foran til § 43.

Efter Paragraphens første Stykke foreslaaes af lignende Grunde, som til § 47 ere anførte, tilføjet Følgende:

„Herved bortfalder ikke det Ansvar, som Huusbonden forøvrigt ved sit Forhold kan have paa draget sig“.

Endelig vil det sidste Punctum af Lovudkastets Paragraph: „Forlades Tjenesten o.s.v.“, falde bort, hvis de til § 48 foreslaaede Forandringer billiges.

§ 50.

Herimod vides Intet at erindre.

§ 51.

I Genhold til Bemærkningen ved § 43 og 49 foreslaaes blot, at Ordene „første Fardag“ i anden Linie forandres til „den Dag“.

§ 52.

I Genhold til, hvad der er udviklet ved § 19, foreslaaes denne Paragraph affattet saaledes:

„Det Lyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten før Tjenestetidens Udløb, forbryder et alene den fra sidste Fardag fortjente Løn, men skal ogsaa bøde til Huusbonden saa meget som den betingede Løn udgjør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingenstunde for længere Tid end et halvt Aar.“

§ 53.

Udvalget formener, at der ikke er tilstrækkelig Grund til den i denne Paragraph foreslaaede Bestemmelse til Fordeel for det qvindelige Lyende, som under sin Tjeneste pludselig faaer istinde at gifte sig. Sagen stiller sig her meget anderledes end efter § 20, hvor Tjenesten endnu ikke er tiltraadt, og Huusbonden en passende Tid, førend dette skulde skee, kan underrettes derom. Saafremt hun forud havde